

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: **J. M., nar. X.**
bytem X.
zastoupen opatrovnící Mgr. M. M.
bytem X.
právně zastoupený advokátkou Mgr. Jitkou Hronovou
sídlem AK Jihlava, Husova 46

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2019, č. j. X.,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí označené v záhlavní tohoto rozsudku, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č. j. X. ze dne 6. 12. 2018. Rozhodnutím ze dne 6. 12. 2018 byla s účinností od 24. 1. 2019 snížena výše

invalidního důchodu žalobce pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.

2. Podanou žalobou žalobce napadá rozhodnutí ČSSZ ze dne 2. 5. 2019 v plném rozsahu.
3. V žalobě uvedl, že v invalidním důchodu je od roku 2002, a to v souvislosti s úrazem na motorce při dopravní nehodě ze dne 21. 10. 2001, od 19. 12. 2009 má přiznán invalidní důchod 3. stupně. Při posouzení zdravotního stavu žalobce v roce 2018 dospěla žalovaná, že invalidní je žalobce pouze v 2. stupni, nikoliv ve 3. Z odůvodnění vyplývá, že důvodem je to, že žalobce je schopen nově řídit motorové vozidlo do vzdálenosti 50 km od bydliště, má být rovněž pracovní adaptován, kdy od 1. 6. 2016 pracuje jako správce parkoviště, zvládá i fyzickou práci na stavbě na částečný úvazek. Od minulého posouzení má být zdravotní stav žalobce dobře stabilizovaný, v některých aspektech zlepšen.
4. Jednotlivá tvrzení žalobce rozporoval prostřednictvím své opatrovnice v podaných námitkách, o kterých žalovaná rozhodovala, nicméně se podle názoru žalobce s námitkami nedostatečně vypořádala. Omezen ve svéprávnosti je žalobce rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 25. 8. 2016, sp. zn. 2 Nc 5801/201, právní moc dne 19. 10. 2016. Pobírá také od února 2016 příspěvek na péči 2. st., což je středně těžká závislost.
5. Žalobce je vyučený jako truhlář, pokud pracoval v různých profesích, bylo to způsobeno snahou jeho rodiny žalobce někde zaměstnat, což je ze strany rodiny žalobce chápáno jako součást sociální adaptace a rehabilitace, aby měl žalobce pocit, že je schopný nějaké výdělečné činnosti, i když ve skutečnosti to jeho zdravotní stav neumožňuje. Zaměstnání jeho osoby bylo doporučeno MUDr. M. v roce 2016 jako součást terapie. Původně byl žalobce zaměstnán v chráněné dílně, práce však nebyl schopen, takže dostal výpověď. Veškeré jeho pracovní aktivity vykonávané od roku 2002 do roku 2009 musely být ukončeny, protože jeho pracovní zařazení nebylo a vlastně není možné dosud. Od roku 2009 do roku 2016 žalobce nebyl pracovní zařazen vyjma činnosti pro Statutární město Jihlava, od roku 2016 pro žalobce rodina hledala zaměstnání na radu MUDr. M., jak uvádí shora. Pracoval takto u HORIZONT výrobní družstvo Brno, dále od 1. 6. 2016 u D. M. a od roku 2012 pracuje na základě dohody o pracovní činnosti pro Statutární město Jihlava.
6. K vykonávané práci na parkovišti zdůraznil, že tuto práci vykonává pro zaměstnavatele D. M. Jedná se o chráněné pracovní místo, opětovně žalobce měl přesto na pracovišti problémy. Podstatou jsou jednoduché činnosti (výdej parkovacích lístků a následný dohled nad zaparkovanými auty), přesto práci vykonává za pomoci a dohledu své manželky a matky, které mu chodí na pracoviště pomáhat a kontrolovat ho, kontaktují ho i telefonicky, aby se ujistily, že nejsou žádné problémy. Rovněž zaměstnavatelka, která je seznámena se situací žalobce a jeho zdravotním stavem, mu vychází maximálně vstříc, s rodinou je domluveno, že případné schodky v tržbě za parkovné může rodina za žalobce zaplatit. K tomuto dochází téměř pravidelně, když zaměstnavatelka žalobci vystavuje vytýkáci upozornění, případně rovnou kontaktuje manželku žalobce nebo jeho matku a věc s nimi řeší, přičemž k důkazu přiložil kopii výtky ze dne 15. 2. 2019. Někdy za něho rodina doplácí i 500 Kč týdně. I přes uvedenou pomoc rodiny žalobce práce vyčerpává, musí pak i po zkráceném úvazku odpočívat. Nebýt spolupráce s rodinou a obrovské benevolence ze strany paní Mackové, nemohl by práci na parkovišti vykonávat.

7. Obdobná situace je i s druhou činností – správce hřiště. Činnost spočívá v kontrole dětského hřiště, tj. zda není něco potřeba opravit a dále v úklidu hřiště, tj. sběr odpadků. Tuto práci vykonává žalobce také s pomocí matky nebo manželky, které za ním na hřiště chodí, ony s ním kontrolují, zda má nahlásit nějaké potřeby oprav, ony s ním sbírají i odpadky. Pro zaměstnavatele, kterým je Statutární město Jihlava, se musí vyplňovat i výkazy, tyto za žalobce vyplňuje manželka. Práci koná od roku 2012, vždy na rok na základě dohody o pracovní činnosti, takže tuto činnost vykonával již v roce 2015, kdy byla přezkoumávána jeho pracovní schopnost, tehdy u žalobce byla konstatována invalidita 3. stupně, i přes vykonávání uvedené práce.
8. Rozhodně žalobce rozporuje závěry žalované, že by se nejednalo o banální činnost, že by činností žalobce mohla být způsobena újma či smrt dítěte, a že by se mohlo z jeho strany jednat o nezodpovědnost vůči zaměstnavateli. Také Statutární město Jihlava zná situaci žalobce, a u tohoto subjektu lze ověřit, že na žalobce nebyla přenesena žádná zodpovědnost za stav hřiště, pokud by soud měl o této skutečnosti nějaké pochybnosti.
9. Na pracovní možnosti žalobce nelze usuzovat nic ze skutečnosti, že má za značně omezených podmínek (řízení pouze s doprovodem druhé osoby, do 50 km od trvalého bydliště, mimo dálnici a mimo dopravní špičku) dovoleno řídit motorové vozidlo. Řidičské oprávnění má od 18 let, od nehody v roce 2001 žalobci bylo opakovaně odebráno po epileptických záchvatech a následně vráceno, což bylo zřejmé z dokumentace i v roce 2015, tehdy žalobce byl přesto invalidní v 3. stupni, nyní je to jedním z argumentů, že se jeho stav zlepšil, a že je tedy invalidní jen v 2. stupni.
10. Od posuzování jeho zdravotního stavu byl vyšetřen 6. 5. 2019 u MUDr. M. (zprávu doložil), stejně tak doložil zprávu ze dne 4. 2. 2019, kterou žalovaná neměla při rozhodování k dispozici. Rovněž přiložil komplexní zprávu MUDr. H. ze dne 11. 6. 2019, ze které je zřejmé, že se zdravotní stav žalobce zhoršuje.
11. Z lékařských zpráv je pak dle názoru žalobce zcela zřejmé, že není schopen najít zaměstnání, které by mohl s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu vykonávat. Limitován je i svým vzděláním a praxí, kdy může vykonávat pouze práci fyzickou, to se však vylučuje s jeho zdravotním stavem.
12. Přes uvedené skutečnosti bylo ČSSZ rozhodnuto, že žalobce je invalidní od 6. 11. 2018 již jen pro invaliditu druhého stupně, kdy jeho pracovní schopnost poklesla o 60 %. S tímto rozhodnutím nesouhlasí.
13. S ohledem na vše shora uvedené žalobce navrhoval, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2019 zruší a věc žalované vrátí k dalšímu řízení a zaváže žalovanou zaplatit žalobci vzniklému nákladu řízení.
14. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že podle ust. § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“) se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní

postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

15. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře OSSZ ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., v rámci řízení o námitkách pak podle ust. § 88 odst. 9 uvedeného zákona svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
16. Co se týče náležitosti posudku, tyto upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.
17. V rámci řízení o námitkách se žalovaná pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným žalovanou dne 25. 4. 2016 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidním dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů; nejde u něj však již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, ale jedná se u něj od 6. 11. 2018 již jen o invaliditu druhého stupně dle § ust. 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vymezena jen ve výši 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 60 %. U žalobce došlo k adaptaci na jeho zdravotní stav s možností pracovního zařazení v úvazku 0,75. Těžší funkční postižení u něj toho času prokázat nelze.
18. Pokles pracovní schopnosti žalobce způsobený dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem byl tedy i v rámci námitkového řízení stvrzen celkově jen ve výši 60 %, tj. hodnota z rozmezí nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, což odůvodňuje skutečně jen invaliditu druhého stupně. Ke změně stupně invalidity došlo ode dne posudkového jednání na OSSZ Jihlava, tj. od 6. 11. 2018, ke snížení výše invalidního důchodu došlo v souladu s platnou právní úpravou až od 24. 1. 2019.

19. Jak žalovaná výše uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
20. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhovala důkaz posudkem PK MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
21. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 2. 5. 2019.
22. V rámci dokazování Krajský soud v Brně nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobce a to posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, na pracovišti v Brně. Posudková komise posudek vypracovala dne 20. 2. 2020, když jednala ve správném složení posudkové komise, tedy takovém, jaký jí ukládá zákon. Předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a dalším lékařem přítomný u jednání PK byl lékař z oboru psychiatrie.
23. Posudková komise v posudku uvedla, které lékařské zprávy při posuzování zdravotního stavu žalobce měla k dispozici, uvedla, že posuzovaný, tj. žalobce, k jednání PK přichází bez opory a pomůcek, v doprovodu manželky. Další lékařské zprávy nepředkládají.
24. Posudková komise v posudku po zhodnocení všech lékařských zpráv, jež v posudku uvedla, stanovila v diagnostickém souhrnu, že u žalobce se jedná o organický psychosyndrom etiologicky – pouřazový (v anamnéze zlomenina lebky frontálně /v čelní oblasti/ a kontuze mozku frontálně /v čelní oblasti/ při motohavárii v 10/01), spoluúčast abusu alkoholu a marihuany, která v anamnéze, epi změn osobnosti, epilepsie, užívání alkoholu a marihuany v anamnéze, v anamnéze DÚPAL v 5/04 (ale propuštěn z disciplinárních důvodů), stav po ASK levého kolene v 9/04, stav po léčbě dermoidální cysty v 3/18 a stav po distorzi levého hlezna při fotbalu v 7/09.
25. Posudková komise pak v posudkovém zhodnocení a posudkovém závěru zdravotní stav žalobce zhodnotila tak, že se jedná o posuzovaného, který utrpěl při motohavárii v 10/01 těžký úraz hlavy s poraněním lebky a kontuzi mozku. Posuzovaný byl komplexně léčen na odborných pracovištích a následně byl předán do ambulantní péče. Stav se zlepšoval, při neurologickém vyšetření v 9/02 bylo psychomotorické tempo dobré, nebyla přítomna fatická porucha, na končetinách nebyly parézy ani plegie, stoj byl bez titubace, posuzovaný byl poučen o nutnosti abstinence (při psychologickém vyšetření připustil až 10 piv denně před havárií). Psychologické vyšetření v 10/02 prokázalo mírné snížení výkonu v oblasti mnestických schopností, přičemž premorbidní intelekt se pohyboval v pásmu dolní hranice průměru, přetrvávalo mírné sekundární snížení intelektového výkonu, šlo o lehkou organickou deterioraci, celkově se jednalo o psychicky infantilní osobnost se známkami posttraumatického defektu mozku – bylo snížení frustrační tolerance vůči zátěži, byla přítomna únava, pomalost. V 10/02 byl posuzovaný lékařem OSSZ Jihlava uznán, v rámci řízení o přechodu z pracovní neschopnosti do invalidity, částečně invalidní

– po prostudování zdravotní dokumentace je PK MPSV ČR toho názoru, že již při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení – ač byla prokázána maximálně lehká porucha mozkových funkcí, byl zdravotní stav hodnocen dle kapitoly XV., oddíl G, položka 1c tehdy platné právní úpravy, které bylo určeno pro hodnocení při prokázané středně těžké poruše mozkových funkcí. KLP byla stanovena na 3/03, nicméně byla realizována až v 6/03 – dle neurologického nálezu doložené ke KLP byl přítomný lehký organický psychosyndrom – lékařka OSSZ Jihlava uznala posuzovaného při jednání bez jeho přítomnosti i nadále částečně invalidním, i při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení – lékařka použila stejné hodnocení jako při předchozím posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity v 10/02, i když nadále nebyla prokázána středně těžká porucha mozkových funkcí, navíc v posudkovém zhodnocení uvedla, že je třeba posuzovaného pozvat k jednání, že je třeba psychologické vyšetření – KLP stanovila na 12/03 s tím, že lze předpokládat změnu stupně invalidity. Další KLP částečné invalidity byla realizována v 12/03 – dle neurologického vyšetření přetrvává organický psychosyndrom lehkého stupně, při psychologickém vyšetření, provedeném na žádost lékaře OSSZ bylo zjištěno, že oproti vyšetřením v 10/02 je výsledek bez podstatných změn, že nadále přetrvává organický psychosyndrom lehkého stupně, intelektové schopnosti se pohybují v pásmu výrazného podprůměru, deteriorace byla nadále lehká. Posuzovaný byl při jednání v 12/03 lékařem OSSZ Jihlava uznán i nadále částečně invalidní – opět bylo použito stejné hodnocení jako při předchozích posouzeních, přičemž nadále nebyla prokázána středně těžká porucha mozkových funkcí – i při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení, KLP byla stanovena v 12/06. V dalším období jsou záznamy o epileptických záchvatech provokovaných poruchami režimu, abusus alkoholu. V 5/04 byl posuzovaný hospitalizovaný za účelem dobrovolné ústavní protialkoholní léčby, nicméně byl propuštěn z disciplinárních důvodů. Při KLP částečné invalidity, která byla realizována až v 3/07, byl dle neurologického vyšetření nadále přítomný lehký organický psychosyndrom a kompenzovaný epileptický syndrom – posuzovaný byl i nadále uznán částečně invalidním i při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení – i nadále bylo použito stejné hodnocení jako při předchozích posouzeních, přičemž nebyla prokázána středně těžká porucha mozkových funkcí, KLP byla stanovena na 12/09. V dalším období jsou v anamnéze epileptické záchvaty v souvislosti s porušením režimu, v 6/09 byl posuzovaný vyšetřen psychologicky s tím, že opakovaně porušuje režim neurologické léčby, že jsou výkyvy nálad, sklony k depresím, anxiety, ztráta zájmu, apatie, sociální naivita, zvýšená sugestibilita, se ztrátou zaměstnání došlo u posuzovaného k těžké neurotické symptomatologii – posuzovaný byl odeslán k intenzivní psychoterapii za hospitalizace, která byla realizována v 6/19, nicméně posuzovaný nezvládal režim oddělení, byl odbržděný, obtížně usměrnitelný a po vzájemné dohodě byl propuštěn s tím, že možná má práci. Dle tehdy ošetřujícího psychiatra v klinickém obraze dominoval organický psychosyndrom středního stupně, dle psychologického vyšetření z 11/09 byly intelektové schopnosti v pásmu dolní hranice slaboduchosti, organická deteriorace intelektového výkonu byla středního stupně, osobnost suspektně již premorbidně anomální byla s organicky podmíněnou psychopatizací. Posuzovaný byl při KLP částečné invalidity v 12/09 uznán lékařem OSSZ Jihlava plně invalidní – PK MPSV je toho názoru, že i při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení – stav byl hodnocen položkou pro těžkou poruchu, přičemž těžká porucha nebyla u posuzovaného prokázána, byla prokázána porucha středně těžká, KLP byla stanovena na 12/12. Při KLP III. stupně invalidity (dle předpisu platného od 1. 1. 2010 došlo k „překlopení“ plné invalidity do III.

stupně invalidity) byl posuzovaný uznán lékařem OSSZ Jihlava nadále invalidní ve III. stupni invalidity – neurologický nálezn byl neurotopicky negativní, epilepsie vyžadovala užívání medikace a dodržování režimových opatření, byl přítomný organický psychosyndrom, dle psychologického vyšetření nadále přetrvávala středně těžká organická deteriorace intelektového výkonu, intelektové schopnosti byly v pásmu těžkého podprůměru, psychiatrické vyšetření také konstatovalo středně těžký organický psychosyndrom – posuzovaný byl při jednání v 11/12 uznán lékařem OSSZ Jihlava i nadále invalidní v III. stupni invalidity – i při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení – stav byl hodnocen položkou pro těžké postižení, přičemž toto nebylo prokázáno a dále bylo použito možnosti navýšení, KLP byla stanovena na 12/15. Při KLP III. stupně invalidity v 11/15 byl posuzovaný uznán lékařem OSSZ i nadále invalidní ve III. stupni invalidity – neurotopický nálezn byl nadále negativní, epi příhody nebyly udávány, dle psychiatra nadále přetrvával středně těžký organický psychosyndrom – KLP byla stanovena na 11/18 – i při tomto posouzení došlo k posudkovému nadhodnocení – opět bylo při hodnocení použito položky pro těžké postižení, přičemž toto nebylo prokázáno a použita možnost navýšení. V 1/18 byl posuzovaný krátkodobě hospitalizován pro agresivitu při konfliktu s rodinou. Při KLP III. stupně invalidity v 11/18 byl posuzovaný uznán lékařem OSSZ invalidním v II. stupni invalidity – k jednání bylo doloženo psychologické vyšetření z 6/18, dle kterého je posuzovaný schopen řízení motorového vozidla s podmínkou vzdálenosti do 50 km od trvalého bydliště, doprovodu druhé osoby a zákazu jízdy po dálnici – posuzovaný absolvoval dopravně psychologické vyšetření, které je vysoce náročné na psychický výkon, při kterém jsou hodnoceny kognitivní, mnestické funkce, reaktivita, osobnost – toto vyšetření tedy jednoznačně prokázalo, že u posuzovaného není přítomna těžká porucha mozkových funkcí, dále bylo doloženo psychiatrické vyšetření z 5/18, kdy byl posuzovaný bez deprese, úzkosti, apychotický, osobnostně kompenzován, měl zájem o řešení kouření – byla mu podána informace o léčbě odvykání kouření cestou této ambulance. Proti rozhodnutí o snížení stupně invalidního důchodu byla podána námitka, ke které byla přiložena řada lékařských zpráv, znalecký posudek a další dokumenty – posuzovaný je v péči psychiatrické ambulance, kdy psychiatrie dle objektivního nálezu a anamnézy od rodiny (manželky a matky), doporučuje úpravy medikace, dále je posuzovaný v péči neurologické ambulance – není přítomný neurologický deficit, epilepsie je kompenzovaná, psychologické vyšetření z 3/19 nadále prokazuje snížení kognitivních funkcí do pásma těžkého podprůměru až susp. slaboduchosti – horní hranice, osobnostní změny, dle opětovného vysoce na psychický výkon náročného dopravně-psychologického vyšetření je posuzovaný nadále schopen řízení motorového vozidla s podmínkou vzdálenosti do 50 km od trvalého bydliště, doprovodu druhé osoby a zákazu jízdy po dálnici. Z doloženého rozsudku Okresního soudu v Jihlavě z 8/16 vyplývá, že posuzovaný byl částečně omezen ve svéprávnosti a pro určité úkony má stanoveného opatrovníka – soud při rozhodování vycházel ze znaleckého posudku znalce z oboru psychiatrie ze dne 24. 5. 2016.

26. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o organické postižení mozku kombinované etiologie – poúrazové, dále podíl abusu alkoholu, který v minulosti v anamnéze, epilepsie, které bylo středně těžkého stupně, nebylo těžkého stupně – těžký stupeň postižení nebyl nikdy objektivními metodami prokázán.

27. Epilepsie byla k datu vydání napadeného rozhodnutí kompenzovaná a vyžadovala užívání medikace a dodržování režimových opatření.
28. Stran v minulosti uváděného nadužívání alkoholu byla nutná abstinence.
29. Další zdravotní postižení nezpůsobovala funkční poruchu, která by měla dopad na pracovní schopnost.
30. V závěru posudku PK MPSV uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo organické postižení mozku, které je výše v posudku funkčně zhodnoceno.
31. Pokles pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí následovně:

kapitola V, položka 1 písm. c) ve výši 45 %.

32. S ohledem na ostatní zdravotní postižení je zvolena **horní** hranice rozpětí.
33. S ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti PK MPSV **zvyšuje** o 5 % procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
34. Pokles pracovní schopnosti není hodnocen dle **písm. d) nebo písm. e)**, protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedenou, jak plyne z posudkového zhodnocení.
35. PK MPSV stanoví na rozdíl od lékaře LPS ČSSZ i lékaře RLPS OSSZ jiné písmeno citovaného ustanovení, které lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu.
36. PK MPSV stanoví pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 2. 5. 2019 **ve výši celkem 50 %**.
37. PK pak uvedla, že se zjištěným zdravotním stavem byl schopen žalobce vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti. Dále pak PK uvedla, že nemá kompetence se vyjadřovat ke konkrétnímu pracovnímu zařazení.
38. Po vypracování posudku PK MPSV ČR Krajský soud v Brně nařídil jednání na den 20. 5. 2020. K tomuto soudnímu jednání zástupkyně žalobce předložila soudu k důkazu lékařské zprávy ohledně zdravotního stavu žalobce z posledního období a to zprávu MUDr. H. ze dne 14. 5. 2020, zprávu MUDr. M. ze dne 5. 5. 2020 a zprávu MUDr. B. ze dne 27. 2. 2020. U tohoto soudního jednání opatrovnice žalobce uvedla, že zdravotní stav žalobce (jde o jejího manžela) konzultovala s lékaři a po konzultaci zjistila, že od roku 2018 se zdravotní stav žalobce zhoršuje. Projevuje se to tak, že je často velmi depresivní, v podstatě se s ním nedá na ničem domluvit, ať už jde např. o oblékání, hygienu apod. V roce 2018, když došlo

k výraznému zhoršení zdravotního stavu žalobce, rodina požádala o posudek lékaře – neurologa ohledně zdravotního stavu žalobce. Tehdy bylo provedeno i CT vyšetření a závěr byl takový, že zdravotní stav žalobce se k lepšímu nezmění a v podstatě u něho jde pouze o udržovací léčbu. Uvedla pak dále, že po úraze žalobce vyzkoušel řadu zaměstnání, všechny však skončily ve zkušební době. Opatrovnice žalobce poznala v roce 2010, a protože měla zájem, aby se nějakým způsobem zapojil do pracovní činnosti, pokoušela se ho zapojit i do svých pracovních aktivit. V roce 2016 se naskytla možnost dělat správce parkoviště u paní M., tato pracovní činnost je na 5,5 hodiny denně, žalobce ji vykonává dosud. Není to však bez problémů, neboť žalobce si v důsledku jeho diagnózy nedokáže uvědomit určité následky při pracovní činnosti (např. nesprávně vrácené peníze zákazníkovi). Je to však opatrovnice žalobce, kdo všechny problémy vyplývající z pracovního zařazení žalobce řeší a je to také ona, kdo se snaží žalobce v pracovní činnosti udržet, i když práce, kterou vykonává, je velmi jednoduchá. Žalobce je však rád mezi lidmi a tato práce mu to umožňuje, navíc na uvedeném parkovišti parkují i zaměstnanci Magistrátu města Jihlavy, se kterými se už žalobce zná, takže s nimi pohovoří a je v kontaktu s lidmi, což mu prospívá. Dále pak uvedla, že druhou práci, a to úklid a dohled nad herními prvky na malém hřišti mezi paneláky v Jihlavě žalobce již ukončil k datu 31. 5. 2020, a to jednak proto, že mu bylo sděleno, že by odpovídal i za úraz nebo smrt dítěte, pokud by k tomu došlo, což se opatrovnici nelíbilo, neboť žalobce měl pouze kontrolovat herní prvky. Navíc žalobce se ze zaměstnání vracel velmi unavený a veškerou administrativu spojenou s prací na dětském hřišti musela vykonávat opatrovnice. Zdůraznila, že sice žalobce pracuje jako správce parkoviště, nicméně pokud by žil sám, nebyl by schopen do zaměstnání docházet, a to s ohledem na skutečnost, že všechny problémy, které pramení z této pracovní činnosti, za něho vždy vyřeší opatrovnice nebo matka žalobce. To, že žalobce do zaměstnání dochází, bere opatrovnice jako určitou terapii doporučenou lékařkou z oboru psychiatrie. Pokud dále uvedla, že pokud má žalobce na parkovišti ranní směnu, na sedmou hodinu ranní, do zaměstnání ho opatrovnice doveze, chvíli tam s ním pobude a odjíždí sama do svého zaměstnání do nemocnice. V polední pauze mezi 12 – 13 hodinou jede opět za žalobcem na pracoviště, vyzvedne a odveze ho autem domů a sama pak ještě na 2 hodiny odjíždí do zaměstnání. Žalobce obvykle po návratu z práce domů si lehne a poté si zapíná počítač a kolem 20 hodiny večerní již chodí spát. Opatrovnice se vždy snaží manžela do zaměstnání dovézt autem, nechce, aby jezdil MHD, neboť v dopravních prostředcích se chová neadekvátně, je hlasitý na celý autobus a komentuje velmi nevhodně dění v okolí.

39. U tohoto soudního jednání opatrovnice ještě uvedla, že pokud jde o jednání PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, jehož se s žalobcem zúčastnila, s jednáním posudkové komise není spokojená, neboť jí přijde velmi zvláštní, že asi za 40 minut, což je doba, po kterou jednání PK trvalo, je schopen přítomný psychiatr zhodnotit intenzitu žalobcova postižení, i když ví, že před jednáním posudková komise prostuduje lékařské zprávy, které má k dispozici, opatrovnice sama posudkové komisi zaslala také řadu lékařských zpráv, aby si mohli vytvořit objektivní obrázek o zdravotním stavu žalobce. Zdůraznila, že rozhodně se nejedná u žalobce o poruchu středního stupně, ale o poruchu těžkou, což vyplývá ze všech lékařských zpráv od roku 2016.
40. Samotný žalobce u uvedeného soudního jednání uvedl, že pracuje jako správce parkoviště, jeho práce spočívá v tom, že vybere za parkování peníze a řidiči dá parkovací lístek.

S touto prací problémy nemívá. Někdy mívá s řidiči konflikty, protože říkají, že parkování je drahé. Tuto práci chce dále dělat.

41. Zástupkyně žalované u uvedeného soudního jednání uvedla, že k posudku PK MPSV ČR ze dne 20. 2. 2010 nemá žádné výhrady. Tento posudek není ani v rozporu s posouzením zdravotního stavu žalobce a poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a stanovení diagnózy žalobce s posudky vypracovanými na OSSZ a lékařem ČSSZ v rámci námitkového řízení. Zdůraznila, že v rámci řízení o invaliditě se posuzuje pokles pracovní schopnosti s ohledem na zdravotní stav pojištěnce. Z průběhu řízení vyplynulo, že žalobce vykonává pracovní činnost 5,5 hodiny denně, tedy více než poloviční pracovní úvazek, přičemž tuto práci vykonává denně, nejedná se tedy o žádnou brigádu, záskok za nemoc nebo dovolenou. Pracovní schopnost žalobce tedy není nulová nebo menší než poloviční, tak jak byla posouzena v rámci celého řízení na OSSZ, ČSSZ i PK MPSV ČR Brno. Pokud by žalobce navrhoval vypracování nového posudku či doplňujícího posudku ze strany PK MPSV ČR, žalovaná se tomu nebrání, nicméně však zdůraznila, že předchozí posouzení, kdy byl žalobce celkem 3x posuzován, v podstatě vyzněla stejně, ať už jde o diagnózu nebo pokles pracovní schopnosti.
42. Posudková komise MPSV, pracoviště v Brně, vypracovala dne 14. 7. 2020 na žádost soudu doplňující posudek, když jednala ve stejném složení posudkové komise jako u jednání dne 20. 2. 2020.
43. Posudková komise uvedla, že k uvedenému jednání měla k dispozici podkladovou dokumentaci Krajského soudu v Brně, včetně rozhodnutí, žaloby, spisovou dokumentaci OSSZ Jihlava, včetně námitkového řízení, spis PK MPSV ČR, včetně záznamu o jednání a odborných nálezů a k současnému řízení (14. 7.). Nově doloženy – listiny, které zpracovala opatrovnice žalobce pro Úřad práce ČR; žádost o ukončení dohody o pracovní činnosti ze dne 6. 5. 2020; listina opatrovníka z 27. 10. 2016; neurologické vyšetření ze dne 6. 10. 2009, 14. 5. 2020, MUDr. H., Jihlava; psychiatrickou zprávu ze dne 23. 11. 2009, MUDr. S., Jihlava; psychologické vyšetření ze dne 5. 11. 2012, PhDr. M., Jihlava; psychiatrické vyšetření ze dne 5. 5. 2020, MUDr. M., Jihlava; část rehabilitačního vyšetření ze dne 27. 2. 2020, MUDr. V., Jihlava (bez podpisu a razítka); protokol o jednání Krajského soudu Brno ze dne 20. 5. 2020.
44. PK MPSV ČR uvedla, že znovu prostudovala výše uvedenou podkladovou a zdravotnickou dokumentaci, kde mezi lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr; zdravotnická dokumentace je dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobce a k přijetí posudkového závěru.
45. V posudkovém hodnocení a závěru PK uvedla, že zhodnotila znovu, s ohledem na požadavek Krajského soudu v Brně, nálezy doložené jednání dne 20. 2. 2010, kterému byl posuzovaný přítomen, nově doložená vyjádření, lékařské zprávy a další podklady.
46. Na podkladě tohoto opětovného zhodnocení PK konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyly zjištěny žádné nové posudkově významné skutečnosti u posuzovaného, které by PK nebyly zhodnoceny již při jednání dne 20. 2. 2020, a které by mohly být podkladem pro změnu posudkového závěru ze dne 20. 2. 2020. PK MPSV prostudovala i

listiny, které byly vypracovány opatrovníci pro ÚP – jde o listiny vypracované pro účely zcela jiné dávky cca rok po datu vydání napadeného rozhodnutí, jde o listiny vypracované opatrovníci – její anamnestické údaje.

47. Pokud se týká doložené „Žádosti o ukončení dohody o pracovní činnosti“ – PK PMPSV nemá kompetence se vyjadřovat ke konkrétní pracovní činnosti posuzované osoby, navíc jde o ukončení, které je realizováno cca rok po datu vydání napadeného rozhodnutí.
48. Pokud se týká doložených lékařských zpráv – lékařské zprávy MUDr. H. ze dne 6. 11. 2009, lékařské zprávy MUDr. S. ze dne 23. 11. 2009 a zprávy PhDr. M. ze dne 5. 11. 2012 – tyto jsou založeny ve spise OSSZ a byly zhodnoceny v kontextu s další zdravotní dokumentací při jednání PK MPSV ČR dne 20. 2. 2020 – uvedená vyjádření lékařů a psychologů stran soustavné pracovní činnosti, pracovního zařazení, pracovního uplatnění jsou jejich vlastními názory, které PK MPSV vzala na vědomí, nicméně tito odborníci nemají kompetence k hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti (či dříve míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti). Nově doložené lékařské zprávy MUDr. H. a MUDr. M. a část lékařské zprávy z rhlb vyšetření ze dne 27. 2. 2020 popisují aktuální zdravotní stav posuzovaného v období cca rok po datu vydání napadeného rozhodnutí - tedy nejsou pro posouzení zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí posudkově rozhodné.
49. Dne 20. 2. 2020 vypracovala PK MPSV posudek pro účely soudního řízení ve věci invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí, kdy se v posudkovém zhodnocení vyjádřila k vývoji invalidizace a zhodnotila pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí – po opětovném zhodnocení PK MPSV ČR trvá na svém posudkovém zhodnocení a závěru ze dne 20. 2. 2020.
50. PK MPSV ČR uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.
51. Po vypracování doplňujícího posudku Krajský soud v Brně nařídil jednání ve věci na den 30. 9. 2020.
52. U tohoto soudního jednání zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce ani opatrovnice žalobce se se závěry doplňujícího posudku neztotožňují, dle jejich názoru je závěr posudku odlišný a rozdílný od odborných lékařských zpráv lékařů, k nimž žalobce dochází.
53. Opatrovnice žalobce pak u tohoto jednání založila do spisu rozsudek Okresního soudu v Jihlavě, č. j. 2 P 77/2016-158, 7 P a Nc 327/2019, 7 P a Nc 328/2019 a uvedla, že z uvedeného rozsudku vyplývá, že byla prodloužena doba omezení svéprávnosti žalobce a ponecháno opatrovnictví žalobci.
54. U tohoto soudního jednání zástupkyně žalované uvedla, že nemá žádné výhrady k doplňujícímu posudku ze dne 14. 7. 2020, když s jeho obsahem i závěrem souhlasí. Dále uvedla, že se domnívá, že provádění dalšího dokazování ve věci by bylo zcela nadbytečné, protože zdravotní stav žalobce byl posuzován k datu 2. 5. 2019, tedy k době, od které uplynulo už rok a půl a od té doby se mohl zdravotní stav žalobce změnit k horšímu.

Pokud má žalobce či jeho opatrovnice za to, že po vydání napadeného rozhodnutí se zdravotní stav žalobce změnil k horšímu, bylo by vhodnější podat novou žádost o změnu stupně invalidity na příslušné OSSZ.

55. Zástupkyně žalobce u tohoto soudního jednání pak závěrem uvedla, že odkazuje na obsah žaloby a ostatní písemnosti založené ze strany zástupkyně či opatrovnice žalobce do spisu a na přednesy u soudních jednání. Problém na straně žalobce dle zástupkyně tkví v oblasti sociálně-zdravotní. Opatrovnice žalobce u minulého soudního jednání prokázala, že žalobce samostatně není schopen vykonávat žádné pracovní činnosti, pokud jde o jeho práci – správce hřiště v sídlišti, tato musela být ukončena, neboť jí žalobce vůbec nezvládal a pokud jde o pracovní činnost spočívající v hlídání parkoviště, tuto činnost sice žalobce vykonává, může ji však vykonávat pouze za pomoci opatrovnice, kdy se stává, že žalobce způsobí nesprávným vybráním peněz od řidičů manko, které za něho musí rodina uhradit. Opatrovnice žalobce, jak uvedla, problém zdravotního stavu žalobce konzultovala s odbornými lékaři, se kterými je žalobce řadu let v kontaktu a jejich stanovisko bylo rozdílné od stanoviska PK MPSV ČR. Žalobce si je vědom toho, že jeho zdravotní stav musí být posuzován k datu 2. 5. 2019, když žalobce má za to, že k tomuto datu nebyl schopen samostatně výkonu žádné pracovní činnosti a to s ohledem na svůj zdravotní stav a nesouhlasí ani s tím, že by byl v dřívější době zdravotní stav žalobce nadhodnocen.

Posouzení věci krajským soudem

56. Žaloba **není důvodná.**
57. Krajský soud při posouzení věci vycházel z posudků PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, které byly v průběhu tohoto řízení vypracovány, jde o posudek ze dne 20. 2. 2020 a doplňující posudek ze dne 14. 7. 2020. Dle těchto posudků má soud za prokázané, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu II. stupně, nikoliv III. stupně, jak požadoval.
58. Soud oba posudky pokládá za posudky úplné a přesvědčivé a to z toho důvodu, že v obou případech posudková komise jednala ve správném složení, které jí ukládá zákon, u jednání dne 20. 2. 2020 hodnotila do té doby všechny dostupné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce, v doplňujícím posudku pak zhodnotila ještě i lékařské zprávy, které byly do spisu založeny zástupkyní žalobce dne 18. 5. 2020, k doplňujícímu posudku. Posudková komise pak měla k dispozici i protokol ze soudního jednání ze dne 20. 5. 2020, s nímž se také seznámila a navíc se seznámila se všemi listinnými podklady, které do spisu založila opatrovnice žalobce.
59. PK prostudovala všechny odborné lékařské nálezy, když u jednání PK MPSV ČR dne 20. 2. 2020 byl jednání přítomen osobně i žalobce v doprovodu opatrovnice, kdy posudková komise jednala i se samotným žalobcem, resp. jeho jednání a chování mohla také posoudit.
60. Soud závěry posudkové komise v žádném případě nezpochybňuje, neboť má za to, že posudková komise měla, jak soud uvedl, k dispozici veškeré lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce a ani opatrovnice žalobce ani jeho právní zástupkyně neuváděly, že by tomu tak nebylo, takže soud pokládá oba posudky PK MPSV ČR za úplné a přesvědčivé a není

důvodu pochybovat o závěrech posudku v tom směru, že u žalobce šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

61. Soud uvádí, že nebylo prokázáno, že u žalobce by pracovní schopnost zcela vymizela, žalobce navíc v době, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí ČSSZ (2. 5. 2019) vykonával 2 zaměstnání, jedno zaměstnání jako hlídač parkoviště na 5,5 hodin denně, tj. více než poloviční pracovní úvazek a navíc v této době vykonával ještě pracovní činnost pro Magistrát města Jihlavy, kdy působil jako dohled nad dětským hřištěm s herními prvky, takže je zcela evidentní, že v této době vykonával pracovní úvazek minimálně ve výši tří čtvrtin celého pracovního úvazku.
62. Soud pak navíc uvádí, že s ohledem na podrobné odůvodnění posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 20. 2. 2020 nemá důvodu pochybovat o tom, že v minulosti a to již od roku 2002 byl zdravotní stav žalobce po celou dobu při kontrolách nadhodnocován.
63. Soud tedy zhodnocuje věc tak, že posudky PK MPSV ČR pokládá za posudky objektivní, úplné a přesvědčivé, posudky, z nichž vyplývá, že byl řádně zjištěn zdravotní stav žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí a také jeho pracovní schopnost a že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce byl k datu 2. 5. 2019 (datum vydání napadeného rozhodnutí) pouze ve výši **50 %**, což odpovídá invaliditě II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.
64. Soud má za to, že v tomto případě je zcela evidentní, že pracovní schopnost u žalobce zcela nevymizela, nešlo o pokles pracovní schopnosti o 70 % a výše, což by teprve odpovídalo III. stupni invalidity dle zákona č. 155/1995 Sb. a tomu právě odpovídá i ta skutečnost, že žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí pracoval, tehdy vykonával 2 pracovní činnosti a i v současné době je stále zaměstnán jako správce parkoviště na úvazek 5,5 hodin denně.
65. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
66. Soud pouze uvádí, že na tomto závěru soudu nemůže naprosto nic změnit ani skutečnost, že rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 2. 6. 2020 byla prodloužena doba omezení svéprávnosti a opatrovnictví Mgr. M. M., neboť kritéria posuzování zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce při posuzování invalidity a hodnocení při omezení svéprávnosti nejsou totožné.
67. Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel

zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.